

[Korsgaard.]

en Forandring. Om de meget høje Skatter, vi nu har, hævder man ofte, at de er nødvendige for at skaffe Balance. Jeg maa nu sige, at de Statsregnskaber, som tidligere højtærede Finansministre — jeg tænker navnlig her paa det ærede Medlem Hr. V. Buhl — fremlagde, var ikke noget Bevis for, at det var nødvendigt at udskrive saa store Skatter som dem, der er udskrevet. Saa er det meget let at sige: Ja vel, der blev jo et Overskud, men det er kun glimrende, vi har faaet et Overskud! Paa den Maade kan al Ting blive glimrende. Men jeg vil gerne i alt Fald i Udvalget have Lejlighed til at spørge den højtærede nuværende Finansminister indtrængende, om han egentlig mener, der er Brug for saa mange Penge. Der er allerede fra den højtærede Finansministers Side faldet Udtalelser gaaende ud paa, at indeværende Finansaar vil vise Balance. Nu tror jeg, det skulde være en underlig Finansminister, der fremsatte en saadan Bemærkning, hvis der ikke bag ved den laa, at Regnskabet for Finansaaret vil vise et stort Overskud. Ja, saadan plejer Finansministre at være! Om maaske den højtærede Finansminister har været saa længe borte fra praktisk Politik, at han er blevet bedre end andre, ved jeg ikke, men det faar vi maaske Lejlighed til nærmere at eksaminere den højtærede Finansminister om. Hvis det altsaa virkelig er sandsynligt, at der bliver et ret stort Overskud paa indeværende Aars Statsregnskab, melder sig ganske naturligt det Spørgsmaal, om vi skal blive ved med at samle Penge i Bunke, eller om vi skal undersøge, hvor det er mest paakrævet at faa Lempelser i Skatten.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget — ikke i snævraste Forstand Enkeltheder, men dog til en vis Grad Enkeltheder — vilde jeg gerne først omtale Merindkomstskatten. Den Maade, den er bygget op paa, kan maaske i mange Henseender være ganske snild. Den tidligere Finansminister havde jo ogsaa haft en Livsgerning som Skatteudskriver, saa det var ikke saa urimeligt, at han paa det Omraade var dreven. Men det forekommer mig egentlig lidt underligt, at man i Merindkomstskatten bliver ved med at have de samme Reguleringsaar, og hvis man endelig vil det, at man saa i hvert Fald ikke forandrer det Beløb, Folk maa have i Merindkomst, før der skal svares Merindkomstskat. Pengenes Værdi er utvivlsomt gaaet noget ned, selv om man har forsøgt at bevare Prisniveauet, saa jeg synes, at det

vilde være rimeligt at udvide den Margin noget, man nu har paa 10 000 Kr.

I øvrigt vil jeg ogsaa mene, at der kunde være Grund til at tage noget mere med ind under, hvad der ikke skal svares Merindkomstskat af. Jeg har i de sidste Aars Forhandlinger stærkt fremdraget, at jeg finder det urimeligt, at man skal svare Merindkomstskat af den Avance, man har ved Salg af Anlægspapirer. Som jeg allerede har nævnt her i Salen, troede jeg paa et vist Tidspunkt, at den daværende Finansminister var ret velvilligt indstillet over for mig og vilde give mig Medhold paa dette Punkt, men Velviljen forsvandt. Det er jo muligt, at den nuværende højtærede Finansminister vil vise mere Forstaaelse paa dette Omraade, jeg henstiller det i hvert Fald.

Med Hensyn til den personlige Beskatning er der et Forhold, jeg gerne vil fremdrage, som paa en Maade vel nok hører under Ligningsloven, men den ærede Ordfører for Socialdemokratiet afholdt sig ikke fra at tale om Ting, der hørte under Ligningsloven, og jeg maa have Lov til at følge hans maaske i øvrigt slette Eksempel — man plejer jo at sige, at de slette Eksempler smitter stærkt. Det er Skalaen, jeg gerne vilde omtale. Den er bygget saaledes, at man kan komme op paa at skulle svare 50 pCt. i Statskat, hvortil kan komme for en ganske normal, men noget høj Indtægt en 30 pCt., tror jeg det er, til Københavns Kommune — for at tage den største af Landets Kommuner —, og saa yderligere kommer Udligningsskatten, saaledes at man kan komme meget højt op i Procenter.

Hvis det ærede Medlem Hr. V. Buhl vedblivende havde været Finansminister, vilde han uvægerlig have sagt: Ja, men det er en Misvisning af de virkelige Forhold, for Skatten maa jo trækkes fra, saa derfor er den tilsyneladende Glubskhed ikke nær saa stor, som den ser ud til at være. Det er rigtigt, hvis det drejer sig om en jævn Indtægt; men det er netop det, man ofte staar over for, at det ikke er en jævn Indtægt. Deroverfor ved jeg vel, at nogle vil sige: man skulde overhovedet ikke have Lov til at fradrage Skatten, saa behøvede Procenterne ikke at være saa høje! Jeg har nu den Tro, at de høje Procenter afskrækker fra endnu højere. Hvis vi gik over til ikke at maatte fradrage Skatten, fik vi nok i første Omgang en Nedsættelse af Procenterne, men jeg føler mig nogenlunde overbevist om, at de hurtigt vilde vokse op igen. Derfor tror jeg, at det i sig selv har en vis Betydning, at de høje Procenter staar paa Papiret. Men den nuværende Ordning kan